

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่มีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นในชุมชนหรือในระดับที่กว้างออกไป โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนทุกระดับ

จากการแลกเปลี่ยนและการเคลื่อนย้ายทางสังคมและวัฒนธรรมภายในประเทศและระหว่างประเทศ ส่งผลให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในระดับนานาชาติเพิ่มขึ้น และภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ความเข้าใจด้านสังคม และวัฒนธรรมที่ดีให้กับประชาคมโลก ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารเฉพาะกับเจ้าของภาษา แต่เป็นภาษาที่นำมาใช้สื่อสารได้กับคนในทุกทวีป ภาษาอังกฤษยังมีบทบาทสำคัญในองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติสหภาพยุโรป ธนาคารโลก ฯลฯ การใช้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในภาษาหลักสำหรับการสื่อสาร การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อติดต่อสื่อสารข้ามผ่านวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้ให้ก่อเกิดความเข้าใจอันดีภายใต้กรอบแนวคิดของการสร้างสังคมเพื่อความสมานฉันท์ และเพื่อการสร้างและเพิ่มโอกาสทางวิชาชีพของบัณฑิตในอนาคต

บทบาทการใช้ภาษาอังกฤษกับเทคโนโลยีทางการสื่อสารได้รับการพัฒนาอย่างมากต่อคนในสังคมเช่น ปัจจุบัน เห็นได้จากการเกิดเครือข่ายสังคมออนไลน์ต่างๆ อาทิ Facebook และ Twitter ซึ่งส่งผลให้เกิดการสื่อสารระหว่างบุคคลมากกว่าหนึ่งคนได้ในเวลาเดียวกัน และยังทำให้เกิดกระแสตื่นตัวในเรื่องของการเรียนรู้และเข้าใจภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถสื่อสารผ่านทางสังคมเครือข่ายออนไลน์เหล่านี้ได้ เทคโนโลยีการสื่อสารเหล่านี้ยังสามารถเชื่อมโยงผู้คนจากหลายๆประเทศทั่วโลกให้ติดต่อสื่อสารถึงกันได้ในเวลาอันรวดเร็ว

ด้วยเหตุและปัจจัยดังกล่าว การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงต้องครอบคลุมทุกด้าน อาทิ ด้านสังคมและวัฒนธรรมนานาชาติโดยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านต่างๆ อาทิ ผ่านผลงานวรรณกรรมของในและต่างประเทศ ด้านทักษะการแปลที่นำมาใช้เพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้อันจะส่งเสริมความเข้าใจในสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายของไทยและนานาชาติ ด้านภาษาศาสตร์เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาความหลากหลาย และการเปลี่ยนแปลงของภาษา ตลอดจนการมุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความเชี่ยวชาญในการ

ใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารทางวิชาการและวิชาชีพ และทักษะในการประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการพัฒนาตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ตลอดจนมีความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานนานาชาติ

มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้กำหนดไว้ในพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคอาเซียน ดังนั้น หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จึงมุ่งเน้นและส่งเสริมบัณฑิตให้ใช้ทักษะความรู้ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษานานาชาติในการสื่อสารระหว่างประเทศต่างๆ ทั้งภายใน และนอกประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ ยังพัฒนาบัณฑิตให้มีความรู้ ความเข้าใจในสภาพสังคมและวัฒนธรรมของภูมิภาคต่างๆในโลก เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษมีการพัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ และความชำนาญการด้านการใช้ภาษาอังกฤษระดับภูมิภาคเอเชีย โดยการส่งเสริมความรู้และความเข้าใจด้านสังคมและวัฒนธรรม การศึกษาวรรณกรรมที่แตกต่างกันในสังคมอาเซียนและนานาชาติ การเรียนรู้โดยเน้นทักษะด้านการแปลที่สามารถข้ามผ่านอุปสรรคทางภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสาร และเสริมสร้างความเข้าใจอันดีในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ อีกทั้งสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร เจรจาต่อรองในด้านการลงทุน การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและความร่วมมือระหว่างประเทศ และการเรียนรู้ด้านภาษาศาสตร์มาส่งเสริมการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษในวิชาชีพได้ถูกต้อง ตามการพัฒนาหลักสูตรที่ครอบคลุมในทุกด้านข้างต้น เพื่อพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษให้มีความทันสมัย และสามารถพัฒนาเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์เศรษฐกิจและตลาดแรงงานสากล โดยเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพทั้งด้านองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษและเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารทางวิชาการและวิชาชีพ เพื่อสร้างทักษะในการประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการพัฒนาตนเอง มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหา และปรับตัวเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติในการสื่อสารระหว่างประเทศ

หลักสูตรภาษาอังกฤษได้กำหนดให้นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษได้เรียนภาษาอังกฤษเป็น 3 หมวด คือ 1.หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 2.หมวดวิชาเฉพาะด้าน และ 3. หมวดเลือกเสรี โดยได้จัดให้วิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปอยู่ในหมวดวิชาเฉพาะด้าน และเป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้ ให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตาม ความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลในชั้นปีที่ 3 โดยกำหนดลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาอังกฤษไว้ว่า ไม่ได้เรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับ

ผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆทั้งในชีวิตประจำวันและการนำความรู้ทางภาษาไปประกอบวิชาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน (การฟัง, การพูด, การอ่าน, การเขียน) ในการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเอง ควบคู่ไปด้วยอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียน ที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งการประกอบอาชีพ (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 1)

อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับ ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเน้นการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนภาษาอังกฤษมีโอกาสฝึกภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนน้อยมาก การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะทักษะการฟัง การพูด จึงเกือบจะไม่มีโอกาสได้ใช้เลย (กรมวิชาการ, 2542, หน้า22) จากสถิติล่าสุดของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ. 2554 พบว่าคนไทยอ่านหนังสือปีละประมาณ 2-5 เล่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับคนมาเลเซียที่อ่านหนังสือปีละ 40 เล่ม คนสิงคโปร์ อ่านหนังสือกัน 40-50 เล่มต่อปี และคนเวียดนามอ่านกันปีละ 60 เล่ม ซึ่งสถิติดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่าการอ่านหนังสือไม่ใช่พฤติกรรมที่มีความนิยมของคนไทยโดยทั่วไป เท่ากับการหาความบันเทิงจากการชมโทรทัศน์ หรือเล่นเกมเล่นอินเทอร์เน็ต ในขณะที่เดียวกันเราก็ไม่ได้มีการเสริมสร้างพฤติกรรมการอ่านของประชาชนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง การอ่านไม่ใช่สักแต่จะอ่านหนังสืออะไรก็ได้ แต่ควรจะต้องเลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ต่อความรู้ ความคิดและจินตนาการ ซึ่งหากดูรายชื่อหนังสือที่คนมาเลเซีย คนสิงคโปร์และคนเวียดนามอ่านแล้ว ในจำนวนนั้นมีวรรณกรรมระดับโลกซึ่งนิยมอ่านกันทั้งในสหรัฐและยุโรปรวมอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย ทั้งนี้เพราะชาติเหล่านั้นตระหนักถึงเรื่องคุณค่าของหนังสือและการสร้างรสนิยมในการอ่าน ซึ่งอาจจะยังเป็นเรื่องที่เราไม่ค่อยได้คิดถึงกันทั้งที่การอ่านนั้นมีใช้แค่อ่านออกหรืออ่านได้ แต่ต้องอ่านเป็นด้วย เพราะคุณภาพของคนในสังคม ย่อมมาจากคุณภาพของการอ่าน (ประภัสสรเสวีกุล. 2555)

ภาวิช ทองโรจน์ อดีตเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) ได้เปิดเผยกับมติชน ออนไลน์ เมื่อวันที่ 8 กันยายน 2557 ว่าข้อมูลเปรียบเทียบดัชนีคุณภาพการศึกษาของประเทศสมาชิกทั้งหมด 144 ประเทศทั่วโลก จากรายงานโกลบอล คอมเพทิทีฟ รีพอร์ท 2014-2015 (Global Competitive Report 2014-2015) โดย เวิลด์ อีโคโนมิก ฟอรัม (World Economic Forum-WEF)

โดยสรุปปรากฏว่า ชีตความสามารถในการแข่งขันของไทย อยู่เป็นอันดับที่ 31 ของโลก และเป็นอันดับ 3 ของอาเซียน ตามหลังประเทศสิงคโปร์ อยู่อันดับ 2 ของโลก และมาเลเซีย ที่อยู่ในอันดับ 20 ของโลก

แต่ถ้าพิจารณาเฉพาะดัชนีด้านการศึกษาแล้ว จะเห็นว่ามีความน่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะคุณภาพของการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยอยู่ที่ อันดับ 7 ของอาเซียน จากปีที่แล้วที่อยู่ในอันดับ 6 และเป็นอันดับที่ 86 ของโลก โดยสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ชยับไปแทนที่ในอันดับที่ 6 ของอาเซียน และทิ้งห่างไทยไปอยู่ในอันดับที่ 79 ของโลก ส่วนคุณภาพของระดับอุดมศึกษาของไทย อยู่ที่อันดับ 8 ของอาเซียน เป็นอันดับที่ 78 ของโลก ตามหลัง สปป.ลาว ที่อยู่อันดับ 6 ของอาเซียน และอันดับที่ 57 ของโลก ส่วนประเทศกัมพูชา อยู่อันดับ 7 ของอาเซียน อันดับที่ 76 ของโลก แม้ว่าชีตความสามารถด้านคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ของไทยจะอยู่อันดับค่อนข้างดี คืออันดับ 5 ของอาเซียน แต่อยู่อันดับ 80 ของโลก

เมื่อวิเคราะห์ถึงผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (จีดีพี) ต่อจำนวนประชากรของประเทศ พบว่า ไทยมีรายได้ต่อหัวอยู่อันดับ 3 ของอาเซียน และเป็นอันดับที่ 79 ของโลก เท่ากับว่าประเทศในอาเซียนที่มีจีดีพีต่ำกว่าไทย กลับจัดการศึกษาได้ดีกว่า ประเด็นที่น่าสนใจคือ WEF จัดให้คุณภาพของการศึกษาด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ของสิงคโปร์ เป็นอันดับ 1 ของโลก นอกจากนี้ การศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่อันดับต่ำกว่าลาว ขณะที่อุดมศึกษาไทยแพ้ทั้งลาว และกัมพูชา ดังนั้น ที่พูดว่าไทยแพ้ลาวแล้ว ทุกวันนี้จึงไม่ใช่คำพูดเล่นๆอีกต่อไป"

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่การจัดการศึกษาในประเทศไทยควรที่จะได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะทั้ง 4 ด้าน (การฟัง การพูด การเขียน การอ่าน) ในทุกระดับ เนื่องจากภาษาอังกฤษไม่ได้มีสำคัญเพียงแค่นั้น ในฐานะภาษาต่างประเทศเท่านั้นแต่จะเป็นภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลางที่ใช้ในการสื่อสารในสมาคมอาเซียนในอนาคตอันใกล้นี้ ซึ่งทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากในการเรียนรู้ของผู้เรียน

นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2544, หน้า1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ และจำเป็นต่องาน ต้องฝึกฝนให้กับผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้อ่านสร้างความหมายหรือพัฒนาการวิเคราะห์ ตีความ ในระหว่างอ่านผู้อ่านจะต้องรู้หัวเรื่อง รู้จุดประสงค์ของการอ่านมีความรู้ทางภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาที่ใช้ในหนังสือที่อ่านและจะต้องใช้ประสบการณ์เดิมที่เป็นประสบการณ์พื้นฐานของผู้อ่านทำความเข้าใจกับเรื่อง ที่อ่านสอดคล้องกับพรทิพย์ ชาตะรัตน์ (2545, หน้า59) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน คือ สามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วและทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในการอ่าน ดังนั้น ในการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและพัฒนาผู้เรียนให้สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านจึงมีผลต่อการดำรงชีวิตทำให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์หลายด้านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความคิด สติปัญญา พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งยังช่วยประสานความรู้ของมนุษย์ทุกชาติ ทุกภาษาเข้าด้วยกันทำให้เกิดการพัฒนาที่ กว้างขวาง

มหาศาลโดยเฉพาะการอ่านจับใจความซึ่งนับว่ามีความสำคัญต่อการอ่านทุกประเภทเพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้เร็วและถูกต้องตรงตามที่ต้องการ นอกจากนี้การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนในการให้ความรู้ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารความหมาย ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการทักษะทางภาษาอื่น ๆ ได้ง่ายกว่าด้านการฟัง การพูด และการเขียน เพราะผู้อ่านย่อมดึงเอาข้อมูลของสิ่งที่อ่านเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้เขียนได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2535. หน้า85) ดังนั้นทักษะการอ่าน จึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เป็นเครื่องมือซึ่งจะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง อย่างไรก็ตามจากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนส่วนมากยังมีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ดังเช่น จากผลงานวิจัยของประเทืองสุข ยังเสถียร (2542) พบว่า ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนของรัฐเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และผลงานวิจัยของอารี หลงสมบูรณ์ (2542) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนของรัฐเขตการศึกษา 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และผลวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน กล่าวคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำโดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายมีนักเรียนสอบได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 65 (โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ (2544, หน้า 8) สาเหตุของปัญหาดังกล่าว ส่วนหนึ่งเกิดจากตัวผู้เรียนเองไม่เห็นคุณค่าในการฝึกทักษะการอ่าน และสาเหตุที่สำคัญเกิดจากวิธีสอนของผู้สอนที่ไม่เหมาะสม ผู้สอนส่วนมากไม่สามารถนำเทคนิคและ วิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน ผู้สอนส่วนมากมุ่งเน้นการบรรยาย ไม่ว่าจะสอนทักษะใดก็ตาม ผู้สอนจะอ่านข้อความให้ผู้เรียน ฟัง แล้วอธิบายศัพท์พร้อมกับโครงสร้างที่ยาก ๆ ไปจนจบ แล้วจึงให้ผู้เรียนตอบคำถามหรือให้ทำแบบฝึกหัดท้ายบทซึ่งทำให้ผู้เรียนเคยชินกับการเรียน โดยทำตามคำสั่งของผู้สอนตลอดเวลา นอกจากนี้ผู้สอนไม่รู้จักวิธีจัดกิจกรรมการอ่านที่หลากหลายรูปแบบ ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความคิดหรือนำประสบการณ์เดิมของตนเองมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่ได้รับ ก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและแก้ปัญหา เกี่ยวกับการอ่านได้ จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน (โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์๒(2544, หน้า9) ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของอรุณี วิริยะจิตรา. (2545, หน้า 60-61) ได้ให้ความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่า วิธีการสอนและสภาพการเรียนที่น่าเบื่อหน่ายไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านแบบใหม่ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้สอน ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนจะสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นสำคัญผู้สอนควรมีความรู้ในด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนของผู้เรียน (Stauffer.1975, page 4)

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย และระดับที่ต่ำกว่ามหาวิทยาลัยมากกว่า 20 ปี ได้พบปัญหาหลายอย่าง เช่น ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไม่มีความหลากหลาย ไม่ได้ฝึกทักษะการคิด เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องปฏิบัติ นักศึกษาไม่ได้ปฏิบัติอย่างจริงจัง ทำให้นักศึกษาไม่เกิดทักษะทางภาษา โดยเฉพาะทักษะการอ่าน เช่น การอ่านออกเสียงรวมถึงการอ่านจับใจความสำคัญ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และระดับต่ำ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษา และจากการศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนอ่านแบบต่างๆ ที่สามารถใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอน การอ่านภาษาอังกฤษได้นั้น ผู้วิจัยพบว่าวิธีสอนการอ่านที่เหมาะสมและสามารถนำมาแก้ปัญหา ข้างต้นได้คือวิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (Murdoch Integrated Approach) เพราะเป็นวิธีสอนที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ อีกทั้งพัฒนากระบวนการคิด การแก้ปัญหา ความรับผิดชอบ รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีน้ำใจต่อเพื่อนร่วมงานและการจัดการเรียนการสอนโดยหลักการดังกล่าวยังได้บูรณาการทักษะต่างๆ ทางภาษา ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน เขียน เขาด้วยกัน และพัฒนาประสบการณ์ของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นวิธีสอนที่มุ่งเน้นการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และดำเนินกิจกรรมด้วยตนเองตามขั้นตอนที่ครูผู้สอนได้เตรียมไว้ และจะมีทักษะหนึ่งที่เป็นจุดเน้นในการสอน ส่วนทักษะอื่น แม้ว่าจะไม่ได้เป็นจุดเน้น ก็จะได้รับการพัฒนาไปพร้อมกัน (Murdoch, 1986, page10) สอดคล้องกับงานวิจัยของรจนา ชาญวิชิต (2547, หน้า 25) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MIA) ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับดีมาก ด้านความรับผิดชอบช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมการหาความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้จากพจนานุกรมได้และการปฏิบัติกิจกรรมได้รวดเร็ว ทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนด เช่นเดียวกับงานวิจัยของรอชนี บูชามัน (2551) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MIA) มีความเข้าใจในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน นอกจากนี้วิธีสอนอ่านแบบวิธีบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MIA) ยังมีประโยชน์ที่สามารถแก้ปัญหา การสอนอ่านของผู้สอน ที่สอนด้วยวิธีแปลและบรรยาย เพราะการสอนแบบนี้เป็นแนวการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติในการเรียนด้วยตนเองทุกขั้นตอน ในขณะที่เดียวกันยังได้รับการฝึกการเขียนอีกด้วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและกลวิธีการอ่านของผู้เรียน โดยใช้หลักบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MIA) มาทดลองใช้กับการสอนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (1551126) ซึ่งเป็นวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้าน และเป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ใน

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 เนื่องจากเป็นวิธีที่เน้นกระบวนการคิด การแก้ปัญหาเอง โดยการบูรณาการทักษะต่างๆ ของภาษา ฟังพูด อ่าน เขียน และประสบการณ์ของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่กำหนดว่าการสอนต้องผ่านกระบวนการคิดและแก้ปัญหาเป็น

3. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) และวิธีสอนอ่านแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA) และวิธีสอนอ่านแบบปกติ

4. ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรภาษาอังกฤษที่เรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 กลุ่มตัวอย่าง 2 ห้องเรียน จำนวน 61 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีเจาะจง (Purposive Selection)
 - 2.1 กลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 31 คน โดยกลุ่มทดลองดำเนินการสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA)
 - 2.2 กลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน โดยกลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนแบบปกติ

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอน 2 วิธี คือ

3.1.1 วิธีสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อค (MIA)

3.1.2 วิธีสอนแบบปกติ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (English Reading for General Purposes)

3.2.2 เจตคติที่มีต่อการเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (English Reading for General Purposes)

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ผู้วิจัยคัดเลือกจากหนังสือเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป English Reading for General Purposes (15001126) ของนางสาวสุณา กังแยม มีบทเรียนทั้งหมด 8 บท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Unit 1: Pilot- A dream Job?

Reading Skills: Word Skills Roots, Prefixes and Suffixes

Unit 2: Computers to match man by 2029

Reading Skills: Using Context Clues

Unit 3: 36 Hours in Kyoto, Japan

Reading Skills: Skimming and Scanning Text

Unit 4: Reading Graphs

Reading Skills: Reading Graphs Strategies

Unit 5: Famous People

Reading Skills: Recognizing Sequence

Unit 6: Eliminating Trans Fats

Reading Skills: Making Inferences

Unit 7: Old English to Modern English Words

Reading Skills: Identifying Topics, Main Ideas Topic Sentence and Supporting Details

Unit 8: Global Warming

Reading Skills: Organizational Patterns of Paragraphs

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง การศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รวม 15 สัปดาห์

5. สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) มีคะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปสูงกว่าผลก่อนเรียน และนักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

2. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษในการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป โดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

3. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) มีเจตคติที่ดีกับการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปสูงกว่านักศึกษากลุ่มควบคุมที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

6. คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

2.1 วิธีสอนแบบบูรณาการของเมอร์ต็อกซ์ (Murdoch Integrated Approach) ขึ้นตอนตามแนวคิดของ เมอร์ต็อกซ์ (Murdoch Integrated Approach) มี 7 ขึ้นตอน ดังนี้

1. ขึ้นคำถามนำก่อนการอ่าน (Priming Questions) คือขึ้นตอนที่ครูผู้สอนจะตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้วให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรื่องที่จะอ่าน

2. ขึ้นการทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding Vocabulary) คือขึ้นตอนที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรมแบ่งกลุ่มนักเรียนแล้วให้ใบงานคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในเรื่องโดยให้คำศัพท์กับนักเรียนนักเรียนหาความหมายคำศัพท์จากพจนานุกรมเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องมากขึ้น

3. ขึ้นการอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) คือขึ้นตอนที่ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดแล้ววิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามกับคำสรรพนามในเรื่องหรือตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านซึ่งปรากฏอยู่ด้านข้างของเนื้อเรื่องเพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน

4. การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) คือขึ้นตอนที่ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแบบปลายเปิดโดยให้นักเรียนตอบคำถามหรือเติมข้อความให้สมบูรณ์โดยให้นักเรียนตอบคำถามหรือเติมข้อความให้สมบูรณ์โดยใช้ภาษาของตนเองเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

5. การถ่ายโอนข้อมูล (Transferring Information) คือขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้รับจากการอ่านมาเขียนใหม่ในรูปแบบอื่น เช่น ตาราง แผนภูมิ รูปภาพเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน

6. การทำแบบฝึกหัดต่อชิ้นส่วนประโยค และเรียงโครงสร้างของอนุเขต (Jigsaw Exercise and Paragraph Structure) คือขั้นตอนที่ครูให้นักเรียนช่วยกันทำกิจกรรมการต่อชิ้นส่วนของประโยคให้ถูกต้องและเรียนประโยคเหล่านั้นตามลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลังของเนื้อเรื่อง เพื่อให้ นักเรียนรู้จักคิดและแก้ปัญหาเองได้

7. การประเมินผลและการแก้ไข (Evaluation and Correcting) คือขั้นตอนที่ครูประเมินผลการอ่านของนักเรียนซึ่งทำอยู่แล้วในทุกขั้นตอนโดยการสังเกตหรือตรวจสอบและแก้ไขใบงานที่พบในแบบฝึกหัดประกอบการอ่านเพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

2.2 ความสามารถในการอ่าน (Ability in Reading) หมายถึง การแปลความหมายจากสื่อสัญลักษณ์ที่เห็น ของจริง แผ่นภาพ ตัวอักษรได้อย่างถูกต้อง

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) หมายถึง ผลที่เกิดจากปัจจัยต่าง ๆ ในการจัดการศึกษา นักศึกษาได้ให้ความสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีประการหนึ่งที่สามารถบอกถึงคุณภาพการศึกษา

2.4 เจตคติในการเรียน (Attitude) คือ สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของบุคคลอันเป็นผลทำให้เกิดมีท่าทีหรือมีความคิด เห็นรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ ชอบหรือไม่ชอบ เห็นหรือไม่เห็นด้วย ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ และทำให้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิริยาตอบสนอง

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นนวัตกรรมที่จะเป็นแนวทางแก่ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้อง การสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้หลักบูรณาการของเมอร์ดอคซ์(MIA) ที่มีประสิทธิภาพ

2. ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และเพื่อให้ผู้สอนนำผลการวิจัยไปพัฒนาเอกสารประกอบการสอน ตำรา หนังสือ และสื่อการสอนให้ดีขึ้น ตลอดจนเพื่อให้ผู้สอนปรับปรุง การเรียนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและบรรลุตรงตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2555

3. เพื่อเผยแพร่นวัตกรรมที่พัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนผ่านวิธีการ สอน โดยใช้หลักบูรณาการของเมอร์ดอคซ์ (MIA) สำหรับผู้ที่สนใจทั่วไปที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการสร้าง มคอ. 3 ของตนเองได้